

Vol. 100, Part 1, 1970
Published by the Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland
London, 1970
Printed in Great Britain by the University Press, Cambridge

The Journal of the Royal Anthropological Institute is a quarterly publication of the Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland. It is devoted to the publication of original research papers and reviews in all branches of anthropology, including physical anthropology, social anthropology, linguistics, and archaeology. The Journal is published by the Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland, 21, Bedford Square, London, W.C.1. The subscription price of the Journal (which includes postage) is £12.00 per annum in advance. Single parts are available at £3.00 each. The Journal is also available in microfilm and microfiche editions. The Journal is indexed and abstracted in a number of international journals and services.

The Journal is published by the Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland, 21, Bedford Square, London, W.C.1. The subscription price of the Journal (which includes postage) is £12.00 per annum in advance. Single parts are available at £3.00 each. The Journal is also available in microfilm and microfiche editions. The Journal is indexed and abstracted in a number of international journals and services.

Orders and subscription enquiries should be sent to the Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland, 21, Bedford Square, London, W.C.1.

Published by the Royal Anthropological Institute of Great Britain and Ireland
21, Bedford Square, London, W.C.1

- [illegible]

Quarta-feira, 14 de maio de 1968, 10h30min
 48.34
 Contra o vento com 210 e 220 km/hms com 110
 e 120 km/hms de vento.

Contrauentem neferre qualicam rei, eius gra-
tia, contratu celebrat, inuile efi
Contra us inuonant, rell non celebrantur, ji
rei uirique, mpera non fuerit

Contrallus interius, quales a confluentibus eius,
nominantur 494
Contrallus omnes, qui a viti promidisprudentibus,
et multis rebus, et hominibus decorantur.

in Controversiis, ne syllaba quidem, occisae de-
bet 49.97

de *Contrahitis potius ex effectu, quam partium de-*
nominacione, dyadicatio facienda ¶ p. 106
Contrahitis quodvis ob dolum rescindi, debet, opus
habens actione de dolo, non vero l. 2. C. de resc.
mand. remedia

Contrahentes, vi aut vel iuram altum, rem vel
 e nra am appo arunt, eo ludi in, con- mium
 e co oportet 50-4
 Co. ratiue, de emtione proprii ac dila accipine-

Contrahens, quando ob dolum rescindi debet, oportet, ut dolum sit dolus in causa contrahendi, non in causa rescindendi.

Complacens approbans, omnia eius passa, & qua-
les, simul approbasse censetur 30.352

C	id scriptum sit. n. 168	14.168.
C	id scriptum sit. n. 169	
C	em dū plura est	4.137
C	di. das non est	1.136

... ..	14.34
... ..	44.65
... ..	47.12

Scorione 4-30	3.142
Scorione 4-30	49.26
Scorione 4-30	NO INIZIARE

Culpa principis dicitur, si non iactet malicia 22-
103

Culpa non caret qui dicit, res aliena immixta 27
196

Culpa nulla contrahitur, si id, quod non habet
tunc est 113

Culpa ab eo obis non potest, qui non eam non
præbuit 113

Culpa vacuæ omnia is, qui eandem divergentiam ad-
hibuit, quam qui per paterfamilias, in casu simi-
li, adhibiturus fuerat 113

Culpa vacuus non est, qui non facit id, quod ab
consiliis in eodem casu, facere solent 41. 6

Culpa lenissima quid 41. 10

Culpa lata est, cum pecunia deponitur in arca, qua
effringi facili potest 41. 14

Culpa nulla, tam lenis, quam lenissima, nunquam
presumitur 41. 21. & 22

Culpa obnoxia non est, qui id facere aggreditur,
quod ante eum, alii fecerant 41. 23

Culpam ei imputare, qui quid divinare non potest,
irrationabile est 41. 26

Culpa omnia absolveritur per id, quod quid gereba-
tur, cum consilio amicorum eius, qui tunc de
culpa conqueritur 41. 29

Culpa macula omnia demitur, si res surrepta fue-
rit, ex loco, rerum fustimarum custodia, desti-
natio 41. 33

Culpa vacare, creditur is, cui res ex cista, bene ob-
serata, qua in cubiculo præterea domus, repo-
sita erat, surripiebatur 41. 34

Culpa lenissima contrahitur tantum committendo,
non omitendo 41. 30

Culpam is obviare nequit, cuius voluntate, res ali-
qua gesta est 41. 37

Culpa est, cum quis non facit id, ad quod sciendum
tenebatur 42. 46

Culpa nemini prodesse debet, sicuti quaque, ob alterius
culpam est diverso, frustratoris editionibus,
nemo debet aggrari 42. 47

Curator, dandus est is personæ, qua ipsa, rebus
suis, superesse nequeunt 19. 3

Curator dandus, seni deliro 19. 9

Curator absentis bonis, res eadem datur, etiam ad di-
videndas hereditates, cum absente communes 34.
116

Curatoris autoritas, non sufficit, ad adendum he-
reditatem. 34. 124. & quomodo id ipsum intel-
ligendum ibid. 121. & 126.

Curator, per numerum, testimonium non fert 41.
15

Curator maleficus, ut legationem, in alibus o-
mnibus innumerat, ut in iudicialibus, ci-
vilibus, & criminibus, non potest 42.
93

Curator, per numerum, testimonium non fert 41.
15

Curator, per numerum, testimonium non fert 41.
15

Curator, per numerum, testimonium non fert 41.
15

Curator, per numerum, testimonium non fert 41.
15

Curator, per numerum, testimonium non fert 41.
15

Curator, per numerum, testimonium non fert 41.
15

Curator, per numerum, testimonium non fert 41.
15

D.

Debitum per debitum, quod is voluntas non est,
ex non non potest 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

Debitum, qui non non dicitur, non non vocatur, ad
succedentem foris 114

[illegible]

INDEX

[illegible][illegible]

Empidonax traillii (Aud.)   *Empidonax traillii* (Aud.)
Empidonax traillii (Aud.)   *Empidonax traillii* (Aud.)
Empidonax traillii (Aud.)   *Empidonax traillii* (Aud.)

Emphyteuticus est, qui fundum canonem, Dominum de-
voluita personis, vel ecclesie, cui vult etiam
tenere, etc. omni- annuatim

Emphyteuta rei, ad privatum patrimonium pri-
us pertinens, non amittit emphyteu-
tici Canonem non solum 17, 120. Contrar. in
aff. verius ibid. n. 121.

Empyrenia quilibet, te etiam ostendere : utrum
sua posse : nis : 25. Am id facer : r ner-
sunt, empy : ca : mte primatur : 26

*Emphytema, ultra annum, & diem, sine iure re-
novationem, non petens, amittit emphytem-*
in 17. 17

Emphyteuta expellere potest, si non custodierit p-
ellam, quo praescribebatur modus, colenda rei
emphyteutica 36.2

Emphysemus amittitur, deterioratione 36.26

*Emphyteuta, ut rem emphyteuticam amittat, opus
est sententia declaratoria § 6.29. Contrarium
docetur ab aliquibus § 6.30. Distinguitur ibid.
n. 41.*

*Emphyrenta, qui re emphyrentica, privati dignus
erat, si admissus posita, à domo fuerit, abso-
lutus per id censetur, ab illa, quam contraxerat
noxia 36.32. Declaratur ibid.n. 33*

*Emphyteuta, ob alienationem rei emp^{te} affecta,
sine consensu Domini, emphyteusim amittit 36.*

*Emphyteusis primus, contrahens, cum emphyteu-
ta secundo, vel potius cum eo, dominum con-
solidans domini consensum requirere, necesse
non habet* 36.44

in rerum Emp^l v. entitatum hypothesi. domi-
ni consensum requirere, necesse non est. 6. 4 6
Emphyteuta, cui sua v. rem emp^l entitatem ulse-

Empyrensis propius longè ad fendam, quam ad

allodium accedit 42.4
Emis, & venditio, & rursus in filium dato,
durant 4.32

Emt. & venditio, sunt contr. ut bona fidei &
 1
 mt. & venditio ob d. am interuentem

[illegible]

100

linear cm — 2.5
densitate — 1.0
Emisor vândut — 1.0

Entor ex aliquorū

списокъ съ сими : иже
и роуки і, ви.
шодис-де, и

Emens scienter rem alicuius in damnum committit, si
praeiudicium, a quo non potest defendi, non evitet.

Emisor, qui cum

verò ininfluente, e non può aver alcun effetto
 minor prima non si sia, che il primo, e non
 ponere, quodammodo, che il primo, e non

nam cuncta (it . . .)
ni iam demandata . . .
Error . . . rem . . .

Emend. cunctis, rem fideicommissi gravatam, vel
alias restitutioni obnoxiam, agit nihilominus, ad

precij restitutionem §. 7. a
Emens scienter rem alienam, precium repetit, si ad
versum sit, in utilitatem venditoris

*Emens scienter rem alienam, omni casu precario
repetit*

emissionis, si certus est, sententiam
seque bonam, tueri causam
sentiam secutum est, consilium

79
Eratio & vendio cum
tantum sibi videretur

mens, r'oris. ded. ~~...~~ 41
 nio camp. e retr. w. inf.
 sic, or i, ad

_____

- [illegible]

fructus, ut in rem obligando 19. 22. per
fructum 19. 22. de fructibus. de fructu 19.

fructus testamēti, quo ante mortem, vel in
testamento, obsequente debet, fructum, observan-
da est 19. 24

formam alius certam toties habemus quoties
prius, & posterius habemus 29. 22

forma, primata tantum videtur gratis introdu-
cta, patet, tam expresse, quam tacite, renun-
ciare possunt 29. 16. 30

per Fortē verbum, respondent sapē periti 30.
432. & quomodo id verum sit 30. 433

fortuna, superiorem in mundo non habet 20. 9

frater, & soror, in primo, principis, cognationis
gradu, constituntur 2. 30

frater, & soror, duuntur dulcissimi ibid.

frater, & soror, dicuntur charissimi, & quare,
2. 11

frater, non est testis integer, in causa fratris, vel
sororis 13. 124

frater non potest adhiberi in testem, in testamen-
to eo, in quo frater alter, scribebatur heres 13.
125. & quatenus hoc verum, videatur ut 27
ibid.

frater pro fratre, testis instrumentarius, integer
est 13. 126

fratres, valorem rei verum scientes, frustra qui-
rant, de deceptione ultra iussu dimidium,
quam perperiti sunt, familiam ducentes, si
ab eo dimidium illud non fuerat, iussu rei pre-
cium 29. 54

fratrum appellatione, venit etiam soror 42.
167

frater maior dividit, minor vero eligit, secun-
dum Canonici iuris sanctiones 30. 142. fallit
in feudalibus 30. 149

frans tantum nocet, auctori suo, & non tertio,
12. 11

frans ex eo arguitur, quod quis principi suppli-
cans, verbis generalioribus vitetur, nec eum, de
omnibus, certiore facit 39. 37

frans, ut creditoribus facta esse dicatur, duo sunt
necessaria 47. 38

fructus in remedio l. 2. C. de rescind. venditione,
sistendi sunt 4. 152. nec non, in ressti-
tutione in integrum 4. 153. & in quali-
bus rei remediis ne 4. 154. & in pacto
l. 1. comm. 1. 4. 155. & additio
in ditiis 4. 156. & cum rescinditur he-
reditas in ditiis 4. 157. aut mortis causa do-
natio 4. 158

fructus naturalis, semper domino, & non posses-
sori competunt 4. 166

fructus ad rem non pertinent, nisi ad
eum, qui dominus est, & non ad rem, simul est
4. 164

fructus, ab eo qui non tenet, non tenentur, & reuocans,
vel rediens, pendem, ab eo qui tenet, cum ci-

tas potest, & similis proponere, item talis
4. 161

fructus alius, qui non tenet, res non tenet, &
162

fructus, ad rem transfertur, antequam fundo, ob
fructum primatur, item donatum, antequam
restituatur donatio, & usufructuarius, ante-
quam usufructus, in fundo constitutus, finitur,
4. 163

fructus, qui nominari debent, a suo separari
sunt, & utriusque fructus manent, si ante,
primatur, maturo, & si post, si maturo, ab re-
dente, maturo, non tenentur 4. 164. scilicet, si
qui ante primatur, sunt maturi, ut eandem
causam, maturo, ac si maturo, plant, sui-
sunt 4. 165

fructus nominari, manent, & utriusque, si interitus
ad hoc, & antequam, & utriusque, si interitus
ad hoc, ad matritatem, peruenit, & si
4. 166

fructus eius anni, quo reuocatur rei vendita, ob
pactum de retrovendendo, inter primatur, &
retrahitur, dividuntur 4. 190. quod
& in reuocante rem iure retrahitur, quod con-
suetudo, vel statutum, dat verum est 4.
191

fructus ex meliorationibus recepti, nunquam re-
stituuntur 4. 194

fructus cui restituantur, in datione in solutum, in-
mili 4. 195

fructus in reuocando, & in reuocando, & in reuocando,
4. 196

fructus, cui restituantur, & in reuocando, & in reuocando,
item in pacto legit, comm. 1. 4. 197. & admo-
num 1. 4. 198. & in pacto legit, comm. 1. 4. 199. & admo-
num 1. 4. 200. & in pacto legit, comm. 1. 4. 201. & admo-
num 1. 4. 202. & in pacto legit, comm. 1. 4. 203. & admo-
num 1. 4. 204

fructus, ut in lucra faciat, qui ipse ad res-
tutionem contractus agit, indiguum est 4.
200

fructus non restituuntur, quocumque modo inter
vivos, donatio resolutur 4. 203

fructus, dum fundum redimunt, vel reuocatur,
restituendos esse, iura feudalibus, non expressis
sufficit 4. 208

fructuum restitutio, nunquam causatur ex eo,
quod quis sit, se actione personali, impetium
iri 4. 213

fructus, qui naturalibus, qui industriae ac-
cessendi, iudicio arbitrio committendum 4.
217

in fructuum restitutione, quod tempus in con-
trahendo, nec veniat 4. 211

fructum quis ex eo, conf. quis non debet, & in
pugnat 10. 22

fructus bonorum, & in reuocando, & in reuocando,
merantur bonis prius, qui patrimonialis,
12. 8

Deo vſus, ſcitis creditur, geſta ab eo vnde
in litem reſide iurat

Heres omnis qui iurat, se rei veritatem exquisisse, et se iurare potest, iuramentum de calumnia, si pars adversa, contrarium eduxerit. 2. 460

Hoc, etsi iurare praeside non cogatur, an ita vel
ita, rei seje habere: iurare tamen cogitur, se il-
lius, aut illius rei, scientiam non habere: item
se non credere, defunctum obligatum fuisse eius
debiti nomine, quod petitur 2. 46. 2.

Esse cogitur intare, von seiner wolbetruhl und
reifeinfaßte 2.464

Heret non cogitur intrare, sub eadem verborum
conceptione, quia defunctus, interim tamen, à
instrumento, totaliter non excusatur. 3. 65

Fieres, intramentum credulitatis, potest intrare, de
inre Saxonico, ex Conflatione Electoris Augu-
sti

Heredes heredis, est quoque primi defuncti heres 2.

titres diffio, etiamfi illi, vocula quibus, unque non
appouatur, efficit, ut recte dicamus, feudum
hereditarium nullum, constitutum esse. 4. 2. 2.

Hæres, coheredi suo tenetur de emissione, si res, qua
in divisione hereditatis, coheredi obtinuerit,
emissa fuerit §. 61. Et quando id verum non
sit

heredi, quatenus defuncti consanguineus fuerit,
iuramentum supplicatorium deferendum est. 10.

97. *Contrarium* n. 99
Heredem bodiè, tam vniquem habemus, nisi co-
gnatione nos attingentem 10. 10.

*Heredes ab intestato, habent actionem in duplum, contra illam, qui per compulsionem effecerat, ut quis testamentum, in ipsius compuloris commodum conferberet 1. 2. 46. Et si non solvendo fuerit, auferuntur hac actione à si co quoque, qui hoc nomine, à compulsore, ablu-
crat*

Heret, qui confecerat inventarium, potest ex hereditate tantum detrabere, quantum sibi debetur
L. 3. 238

Heredes, qui confecerat inuentarium, si defunctus,
cui debitor fuerat, praefertur legatariis 12.

heredes animas impiores, inmentarimmo conscripserant,
ex-fertur levitarius

Heredes praelat fallum defuncti, si tale est, quod in-
re sub

heres praelati: percipit partem pensionum, ex locatibus: et per praelatum facit, pro-

Venerdì 1.11.1914, 1.11.1914

Herpes 11 21.11g
Herpes 11 21.11g

primatologie 22. 64

AMERICAN

Heredes, non deducunt impensas, quas fecerit in emendo, cum eo, qui se quique heredem esse, dicat
§ 8. 2

heredes suumque, quos impenderat, cum confcriberet
 testamentum, ex hereditate, deducit 30. 44
 heredes deducit exemplis, quos fecerat, testando

cum eo, qui se quoque heredem esse, divulgaret,
et communiora

Mercedem rei, amplius nihil debetur, quam res
ea, in qua rescriptum erat. 30. 6

Heres aditione, dominus rerum hereditariam e-
citur, absque traditione alia 14.00

<i>Heres, adita hereditate, dominus rerum hereditariarum est, possessor non est</i>	3 4. 10 2

Heres, possessionem rerum hereditariam, vel
apprehendit, contradicere non exilente 34.

Heres, contra defuncti factum, venire non potest
44. 74

Heres, etiamsi dolo, res aliquas, ex inventario omiserit, puniatur quidem dupli praestatione, sed propterea, non minus stabile, in acutarium est, sed & heres, propterea, ultra vires hereditarias, creditoribus non obligatur. 47. 1.

Heres, qui vita moribusq; integer est, ultra vires
hereditarias, non obligatur, etiamsi omnem
placid, inuentarij conscriptionem, omis. et 47.

Heres, in rebus hereditarijs, eandem habet potestatem, quam habuit defunctus. 47. 62

Herts debes habere hereditatem cum onere, non
autem alimenta tantum

Heredes esse, antiquis idem erat, quod domum
esse 47. 69

pro Herede se gere. e. scdm erat, quod pro domi
se gerere

Heres, qui ad hered. aitem, f. sub inmentari be-
neficio, afficiens iam est, ad onera hered. aitem
perfoluendi, sed non de iure, sed quatenus id fe-
rant, vires hereditariae.

Heres, qui secundum mores regionis, hoc 2 inven-
tarium confectissat, nunquam tenetur cre-
ditibus hereditariis in solidum, c^o pro viribus
bonis suis numeris

Heret, qui inuentarium conscripsit, etiam sub
reclit soluit, quod in heret - pones ipsam

Heres qui inventarium conscripserat, compelleretur
potest creditores, ut loco pecunie, res alias be-
reditarias, in solutum recipiant

Heres cum inventario, non minus Le^gis est e^{ss}e a^ut
heres absque inventario

Hereditas in inventario non minus res
proprie sunt, ac ei, qui inventa tam
conferipserat

Heres pauper, non tenetur: v[er]o
tuus, etiam si nullum incrementum co[n]tineat
 4288

Heret vobis credi debet, o ortes cum p
inmentariani cum si in, e istam denm
adire

Interpretatio ad Vassinum, de process. 10. et 11.
 12. n. 79.
 Interpretatio ad Fabium Turvetum, in W. de
 claus. codicill. eff. q. 4. n. 3.

Interpretatio ad l. si quis pro vxore. §. ut si
 nat. int. vir. & vxor. 13. 8.

Interpretatio ad l. rasilum, recepte. sentent. §. dona-
 tio causa innotis. q. 6. n. 1.

Interpretatio ad l. donationes. C. de donat. int. vir.
 & vx. 13. 175.

Interpretatio ad l. si quis argentum. §. si autem.
 C. de donat. 13. 176. & n. 179.

Interpretatio ad l. upum, ad Rubr. §. 77. n. 2. ext.
 de donat. int. vir. & vx. 13. 180.

Interpretatio cuiusvisque contractus, optima illa
 est, quae sumitur, ex observatione decemali, quae
 illum contractum sequebatur 14. 10.

Interpretatio contra eum facienda, qui legem trans-
 gressi, magis apertam, dicere potuit 14. 62.

Interpretatio Gaili, observat. 68. n. 3. lib. 2.

Interpretatio ad l. si servitus. ff. de servit. Urban.
 praecl. 13. 31.

Interpretatio ad Crauetam, conf. 39. 4. n. 1. 13. 114.

Interpretatio aa §. vlt. Auth. de hered. & Falcid.
 17. 32.

Interpretatio ad auth. generaliter C. de Episc.
 Cleric. & quatenus ea, adhuc in vju sit 19. 36.

Interpretatio ad auth. licentiam C. de Episc.
 Cleric. 20. 40.

Interpretatio, qua quia subypsi, in continenti con-
 tradixisse asseritur, improbanda est 20. 42.

Interpretatio ad c. licet ex quadam ext. de testib.
 21. 76.

Interpretatio ad l. nihil intereff. ff. ad l. Corn. de si-
 cat. 22. 175.

Interpretatio ad Masuer. in sua pracl. tit. 1. n. 25.
 23. 33.

Interpretatio omnium optima est, quae ex observa-
 tione sub iuncta, elucet 23. 47. 48. 2.

Interpretationi non est locus, ubi verba sunt ca-
 ra 27. 6.

Interpretatio ad Galium de pleur. rat. c. 15. n. 10.
 65.

Interpretatio ad l. si quis, de i. n. qual. r. vlt. ad l.
 ut. ad l. si quis, 27. 26.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

Interpretatio ad l. si quis, in m. vlt. p. 11. 11. 2.

1. *...* 1882
2. *...* 1882
3. *...* 1882
4. *...* 1882
5. *...* 1882
6. *...* 1882
7. *...* 1882
8. *...* 1882
9. *...* 1882
10. *...* 1882
11. *...* 1882
12. *...* 1882
13. *...* 1882
14. *...* 1882
15. *...* 1882
16. *...* 1882
17. *...* 1882
18. *...* 1882
19. *...* 1882
20. *...* 1882
21. *...* 1882
22. *...* 1882
23. *...* 1882
24. *...* 1882
25. *...* 1882
26. *...* 1882
27. *...* 1882
28. *...* 1882
29. *...* 1882
30. *...* 1882
31. *...* 1882
32. *...* 1882
33. *...* 1882
34. *...* 1882
35. *...* 1882
36. *...* 1882
37. *...* 1882
38. *...* 1882
39. *...* 1882
40. *...* 1882
41. *...* 1882
42. *...* 1882
43. *...* 1882
44. *...* 1882
45. *...* 1882
46. *...* 1882
47. *...* 1882
48. *...* 1882
49. *...* 1882
50. *...* 1882
51. *...* 1882
52. *...* 1882
53. *...* 1882
54. *...* 1882
55. *...* 1882
56. *...* 1882
57. *...* 1882
58. *...* 1882
59. *...* 1882
60. *...* 1882
61. *...* 1882
62. *...* 1882
63. *...* 1882
64. *...* 1882
65. *...* 1882
66. *...* 1882
67. *...* 1882
68. *...* 1882
69. *...* 1882
70. *...* 1882
71. *...* 1882
72. *...* 1882
73. *...* 1882
74. *...* 1882
75. *...* 1882
76. *...* 1882
77. *...* 1882
78. *...* 1882
79. *...* 1882
80. *...* 1882
81. *...* 1882
82. *...* 1882
83. *...* 1882
84. *...* 1882
85. *...* 1882
86. *...* 1882
87. *...* 1882
88. *...* 1882
89. *...* 1882
90. *...* 1882
91. *...* 1882
92. *...* 1882
93. *...* 1882
94. *...* 1882
95. *...* 1882
96. *...* 1882
97. *...* 1882
98. *...* 1882
99. *...* 1882
100. *...* 1882

Rama 2.11.9
 d'Am, je 2.11.9
 Mar 2.11.9

in Marina brandenburghensis - 1970-1971
in Marina brandenburghensis - 1971-1972
in Marina brandenburghensis - 1972-1973

in Mar. 1864, et 1865, proxima ad p. 1865

inter numeros, et eo, quod quilibet proprius est alii, alio,
aut exemplum deduxit: et quodq; in eo ad men-
tam. Et a prima nu-

in *M. grandis* and *M. arvensis*, into *S. annua*, 2
 2 1/2
 in *M. grandis* and *M. arvensis*, into *S. annua*, 2

in Marchia Brandenburgensi, is qui confidit
Princeps Electoris habet, etiam in adu-
er-

reliquis est poter 24 m
 25 a randir d r es, sue effo in 25 m,
 26 gatur, p. r. a, m es non, 26 m

mod Mrs. Giovanni, in March 1941
simultaneous
on 1/1/1941, in the U.S.

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{\rho} \right) = - \frac{1}{\rho^2} \frac{d\rho}{dt}$

After 1000 hours, the MS 12-47, 1000000/1000000 1000000
1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000
1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000
1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000 1000000

Si quo minus videbatur inest ineri & id quod magis 2. 152. 12. 211. 17. 20. 46. 52

Modum cum illi agendum, qui coacti videntur aliquid suscipiunt 41. 42

Afixtum, sequitur naturam, sui simplicis potentioris 10. 147

Mobilia resse alienantur, etiam inter vivos, tantoque magis per voluntatem ultimam 13. 153

Monasteria, & id generis alia bona, obtinere nemin potest, nisi iunctis a Papa 13. 21

Monasteria, & reliqua bona spiritalia, que nunc a principibus reformata religionis possidentur, non sunt vera, & propria secula 13. 23

Monasterium ob absum quando dissolvitur, tunc quicque capis, que in monasterium attulerat, vel in sui superioris 13. 31

Moram non committit, qui iure suo vitit 5. 15

Mora, absque consensu magistratus, non committitur 2. 153

Mora, siquidem alicubi, dolo vel culpe acquiritur, id de dolo, culpam, que omittendo contrahitur, intelligendum 2. 167

Mora purgatio de iure Canonico, toties locum habet, quoties pars non intere, moram committam esse 22. 27. Implatur. vii. n. 22. 167

Morbus gravis, & disturnit mentis exilium, plerumque inducit 12. 167

Morbus raurit, qui dicatur 12. 167

Morbo ex cōprehu, & iam morbo, rōmō, testamenti fōiem, amplius non habet 11. 167

Morbo meum habetam, non meum, qua a 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

Morbus pō amittit durare, & alio modo, 12. 167

[illegible]

INDEX

- [illegible]

- [illegible]

Remedium l. 2. C. de re. vend. non est, nisi casum
se esse dicens, elare, manifeste & evidens fuisse,
id probet, atq; emat 29. 27. 28. & 29
adversus remedium l. 2. C. de re. vend. toties inten-
tus adversus fundatorem, quoties de lesione
vitra iusti dimidium, non apparet 29. 30
ad remedium l. 2. C. de re. vend. stabiliendum, non
quibet latio satis evidens tantum, quia vitra
iusti dimidium est. Et praterea oportet, lesione in
bone, tempore contractus interfuisse: non autem
postea sicutum esse 29. 32. & 33
Remedium l. 2. C. de re. vend. non fuitur, homo sa-
guis, diligens, & astutus, ex receptiari 29. 45
Remedium l. 1. C. de re. vend. nunquam illi datur, qui
fuerat, respectum verum, & non minus sa-
lem in contractum, unde potest, hominem
iusti dimidium, conquire 29. 42
ut hoc in parte, presumat etiam si rema iustitias
ibid. 40
Remedium l. 2. C. de re. vend. locum non invenit, ob
meliorationes, in fundo latentes, quas tamen,
post contractum perfectum primum fundi posses-
sor, producere cepit 29. 55
Remedium l. 2. C. de re. vend. ob thesaurum postea
in fundo repertum, non datur 29. 60
Remedium l. 2. C. de re. vend. cessat, si res contra du-
tam soluto, tantoperè adaugatur, etiam sine
prioris industria, ut, si rei presentem statum
non exis, primum conventum, adhuc, ad dimi-
dium iusti, non accedat 29. 66
Remedium l. 1. C. de re. vend. cessat, quoties inter-
venit, quicquid, atque autoritas Commissario-
rum, Principis, & iurisdiccionis, renuncia-
torum 29. 71
Remedium l. 1. C. de re. vend. ob decretum in-
terdictum, non datur, multis fuit, qui oporan-
tur 29. 8
Remedium l. 1. C. de re. vend. non datur, ob decretum in-
terdictum, nisi si, nec diu confirmatio
ibid. 12

Remedium l. 1. C. de re. vend. non est, nisi casum
se esse dicens, elare, manifeste & evidens fuisse,
id probet, atq; emat 29. 27. 28. & 29
adversus remedium l. 2. C. de re. vend. toties inten-
tus adversus fundatorem, quoties de lesione
vitra iusti dimidium, non apparet 29. 30
ad remedium l. 2. C. de re. vend. stabiliendum, non
quibet latio satis evidens tantum, quia vitra
iusti dimidium est. Et praterea oportet, lesione in
bone, tempore contractus interfuisse: non autem
postea sicutum esse 29. 32. & 33
Remedium l. 2. C. de re. vend. non fuitur, homo sa-
guis, diligens, & astutus, ex receptiari 29. 45
Remedium l. 1. C. de re. vend. nunquam illi datur, qui
fuerat, respectum verum, & non minus sa-
lem in contractum, unde potest, hominem
iusti dimidium, conquire 29. 42
ut hoc in parte, presumat etiam si rema iustitias
ibid. 40
Remedium l. 2. C. de re. vend. locum non invenit, ob
meliorationes, in fundo latentes, quas tamen,
post contractum perfectum primum fundi posses-
sor, producere cepit 29. 55
Remedium l. 2. C. de re. vend. ob thesaurum postea
in fundo repertum, non datur 29. 60
Remedium l. 2. C. de re. vend. cessat, si res contra du-
tam soluto, tantoperè adaugatur, etiam sine
prioris industria, ut, si rei presentem statum
non exis, primum conventum, adhuc, ad dimi-
dium iusti, non accedat 29. 66
Remedium l. 1. C. de re. vend. cessat, quoties inter-
venit, quicquid, atque autoritas Commissario-
rum, Principis, & iurisdiccionis, renuncia-
torum 29. 71
Remedium l. 1. C. de re. vend. ob decretum in-
terdictum, non datur, multis fuit, qui oporan-
tur 29. 8
Remedium l. 1. C. de re. vend. non datur, ob decretum in-
terdictum, nisi si, nec diu confirmatio
ibid. 12

INDEX

- Remedium l. 1. C. de re. vend. non datur in causa
impactibus dotibus, quia res non est communis
lala 43. 43
Remedium l. 2. C. de re. vend. res non est communis
hereditaria rebus, preterea etiam in causa re
dibus, non datur 43. 44
Remedium l. 2. C. de re. vend. quomodo in pactis
talibus, locus non sit 43. 2. 41
Remedium l. 2. C. de re. vend. locum in emptione
venditionis, contractus, omnino habet 43. 45
Remedium l. 2. C. de re. vend. locum habet, in omni
bus, bona fidei contractibus 43. 46
Remedio l. 2. C. de re. vend. succurritur alium, etiam
adversus transactiones 43. 47
Remedium l. 2. C. de re. vend. etiam in infamia, qui
perficitor, et sagax est 43. 48
Remedium l. 2. C. de re. vend. datur etiam ei, qui
sciens, quid res valeret, venderet illam 43. 49
Remedium l. 2. non cessat, etiam si contrahentes di
xerunt se omnia, ex certa scientia facere ibid.
Remedium l. 2. C. de re. vend. non cessat, etiam ob
consensum geminatum 43. 50
Remedium l. 2. C. de re. vend. non cessat, ob iudicis
decretum intervenientem, 43. 2. 2. Quod tunc possi
sum obtinet, cum decreti huius interpositionem,
nulla causa cognitio praecedat ibid. n. 23
Remedium l. 2. non cessat, etiam propter satisfac
tionem, ex intervallo factam 43. 20
Remedium l. 2. C. de re. vend. etiam in dimissione
contractus locum habet 43. 25
Remedium l. 2. C. de re. vend. excluditur, in contra
ctu feudali 43. 26. Et quatenus id verum sit
40. 27
Remedium l. 2. C. de re. vend. non admittitur, in
transfessionibus 43. 29. Quod receptum quoque est
in Camera Imperiali 43. 30
Remedium l. 2. C. de re. vend. scienti rei valorem,
non datur 43. 44. Etiam si praesumit tantum,
illum valor censetur 43. 45
Ad remedium l. 2. C. de re. vend. excludendum, pa
ria sunt scire, vel scire debere 43. 48
Remedium l. 2. C. de re. vend. cessat, quando in
contractu exprimitur, partes, ea quae fecerant, ex
certa scientia fecisse 43. 53
Remedium l. 2. C. de re. vend. cessat, ob verbum
transfessionis in contractum insertum 43. 54
Remedium l. 2. C. de re. vend. usus denegatur, in
usu, et in industria 43. 55
Remedium l. 2. C. de re. vend. excluditur, si acce
dit contractus, principio contractus 43. 56
Remedium l. 2. C. de re. vend. cessat, ob rationem
invenientem oneratus praecedentem, et oneratus
geminatum 43. 57
Remedium l. 2. C. de re. vend. non conceditur, in
usu, oportet, non in iudicio, quoque datur
atur, verum in iudicio 43. 58. Et datur, vel
in iudicio, vel in iudicio 43. 59
In remedium l. 2. C. de re. vend. non conceditur, in
usu, oportet, non in iudicio, quoque datur
atur, verum in iudicio 43. 58. Et datur, vel
in iudicio, vel in iudicio 43. 59
Remedium l. 2. C. de re. vend. non conceditur, in
usu, oportet, non in iudicio, quoque datur
atur, verum in iudicio 43. 58. Et datur, vel
in iudicio, vel in iudicio 43. 59

INDEX

[illegible]

Remissio non conceditur, in possessionis summariis 400
 23.39
 Remanere potest feudum, quantumvis in alienatione,
 intervenient Domini consensus 4.4
 Revocatur per filios feudum, vivente etiam patre
 alienatore 4.6
 Revocare potest feudum etiam is, qui est atq. videt,
 feudum alienari, dummodo alijs modis, consen-
 sum suum, non praestiterit 4.7. ca. j. sententia In-
 terpretum, magis recepta est 4.8
 Revocationi feudi, tricennali tantum temporis
 aetate praescribitur 4.9 sine filijs, sine agnatis, id
 revocare videtur 4.10
 Revocatio illa, qua fit iure protomysos, per annum
 tantum durat 4.11 Contrarium, ex recepta Du-
 glorum sententia, verum est 4.12
 Revocatio feudi licum habet, etiam si ob alium
 vasallum, feudum eius distraxerit 4.13. item etiam
 iudex iudex alicuius creditorum, feudum adindi-
 casset 4.14
 Revocatoria feudi actio, est in rem scripta 4.15
 Revocatoria feudi, in feudo novo, locum non habet,
 in distictum, siue fuerit hereditarium, siue fami-
 liare, & ex pacto, & providentia 4.16
 Revocatoria feudi cessat, in feudo hereditario, etiam
 antiquo: nec non in feudo hereditario misto quo-
 que 4.24. & 25. siue in iuramentum conscriptum
 fuerit, siue non 4.26
 Revocari feudum hereditarium, siue simplex, siue
 mystum, quando possit, ex sententia aliquorun-
 dam 4.22
 Revocatoria feudi, locum habet tantum, in feudo,
 per venditorem alienato 4.30
 Revocatur feudum, si, feudo, in iuramentum dato 4.31
 Revocatio feudi, toties facienda non reperit, quod
 alienatio, necessario fit 4.35
 Revocatio feudi excluditur, quoties onus, ob quod
 alienatio facta est, non minus incumbit, siue, vel
 cognato alienatoria, quam ipsi alienanti 4.42
 Revocatio feudi cessat, quoties notorium est, filios,
 & agnatos, egestatem in qua vivunt, non sinit,
 emptorem eiusdem facere 4.49
 Revocatio feudi cessat, quoties filius & agnatus,
 fraudulento silentio, visum, tempore aliena-
 tionis facta 4.56
 Revocatio feudi cessat, quoties revocans, id sibi reti-
 nere nequit, edictum extraneo, ducere rur-
 sus cogitur 4.58
 Revocatio cessat, in feudo hereditario misto 4.63
 Revocatio feudi novo, ex quorundam sententia, nun-
 quam concedenda 4.65
 Revocatio feudi cessat tunc etiam, cum filius, vel
 agnatus, tantumvis feudum alienari, etiam si
 aliter, non declaravit: & conjunctura in eam, ex
 communari 4.70
 Revocatio feudi, tunc indubitato cessat, cum prae-
 sentiam, & iuramentum, alia etiam con-
 sensus in acta adierint, ex communari 4.71
 Revocatio feudi, in omni persequitur, multa con-
 tingere possunt 4.819

Revocationi feudi, possessor mala fidei, praescribitur
 non potest 4.18
 Revocatio testamenti, perna quodammodo est
 perit in actum 12.17
 Revocatio testamenti, vires nullas habet, unde in-
 ptem testes, adhiberi licet 12.20
 Revocatio testamenti, etiam inter liberos non est
 probari nequit 12.21
 Revocatio testamenti, quomodo probatur 12.24
 Revocatio qua solo fit, per testes duos, pro-
 batur 12.25
 Revocatio testamenti, etiam admissa est, si
 inter duobus testibus 12.26
 Revocatur facilius id, quod undique infirmum
 atq. perfectum adhuc non est 12.27
 Ad revocationem testamenti inducendum, pro-
 debemus, si pura affectum revocationem
 deus, & adiuvantia 12.28
 Revocatio testamenti, facilius longe infirmum
 liberis expedit, atq. salutare est 12.29
 Revocatio, vel incipio, ois testatore volente
 esse creditur, quoties testamentum revocatum,
 incipit panes eundem ostenditur 12.30
 Revocatio, quando presumatur in favorem revo-
 cationis ab intestato, facit 12.31
 Revocatio testamenti, quo casu valeat, etiam ab
 testibus septem 12.32
 Revocatio testamenti inter liberos, unico teste pro-
 batur. Ex communari 12.33
 Revocatio testamenti inter liberos, probatur per
 qualicumque indicia 12.36
 Revocatio quando probatur, non solum ad insti-
 tutionem, verum etiam ad legem 12.37
 Reus ad idem actum, non potest in actum
 ex actum, si puer, si minor, si
 dicitur exhibetur, & manu eius scripta, & annuo
 signatorio, ob- 12.38
 Reus qui dicit, certum non nominatim red-
 dens, id solum esse. In quo, id, per pecuniam nu-
 meratam redire non potest, cogitur instrumentum
 censuale, exhibere 12.39
 Reus potest cogi, ad edendum instrumentum, fundi la-
 titudinem demonstrantia, habet eo petimus fuerit
 ager, sedecim ugerum, quem ipse tot ugera
 habere negat 2.30
 Reus cogitur edere librum rationum, quoties actor
 petierit centum libras Imperiales reus verb
 negat, de libris Imperialibus, conventum esse
 2.31
 Reus cogitur edere, instrumenta communia 2.32
 Reus cogitur edere instrumenta, qua puer, si abbe,
 quoties eorundem cum corporum hereditarium,
 & non cum instrumentorum adiutor, petitur
 editio 2.33
 Reus, qui excusatur, ab instrumentorum editione,
 potest attamen cogi, si possit aliorum in qua
 salum instrumentum suum mentionem, mediante iu-
 ramento, respondeat 2.34
 Reus, non cogitur, ad edendum eorum instru-
 mentorum, quibus in iudicio visum non fuerat,
 quando procedat 2.35
 Reus,

INDEX

Superfluum, eadem nomen est, multa sunt quae
conspiciuntur ab oculis, sed non sunt, si
peritiam in casu verumque faciat, ut dicitur
con. lora. 1. 1. 1.

Superfluum omnis, nam computatantia, & po-
tissima superflua. 27. 1. 68

Supplicium, quod naturam furore. 2. 10.
13. 2

Sursum eius, in cuius locum substituitur
naturam, non capit, quando iurgio, per o-
mnem filia boni. 13. 31

Surrogationem non induit naturam eius, cui refo-
ratur, quando aliud in hoc, aliud vero in illo,
constitutum esse reperitur. 13. 33

Surrogatus, non habet naturam eius, cui surroga-
tus est, quando ante surrogationem, iurgio
aliquid iam in re, in re, in qua surrogabatur,
competebat. 13. 35

Sues, & porci, inter minuta numerantur anima-
lia. 14. 6

Sui animal sordidius effi, delectatur luto, ac velu-
tatione in coelo. 14. 66. Plurimum damni
dat prae, & agri, dum cespites effudit. 14.
68

Syllaba, in villa nunquam distictione, superflua ef-
ferenda debet. §. 12. 14. 5. 16. p. 12. 218

Syllabarum usura, in contrarium adiectionem dicere non
convenit. 58. 19

Syllogismus omnis, tribus constat partibus, minori,
maiori, & conclusione. 2. 61

Synonymum, quatuor terminos habens, depravatum
est. 30. 12. 4. 14

Sylva denudata, decet uti. 10. 1. 1. am, na-
m, orum, &c.

Sylvae denudatio, & 3. u. vsus, ad eum modum,
quo tunc ea solet, quisque bonus pueri
differunt. 4. 103

Syndicus, tenetur rem ceptam semel, iniquam,
nisi ianu resimulet, causa infernalis in ex-
pectata. 20. 10.

T.

Taciturnitas, facit amitti, ius tacentis	2. 70
Tactus non videtur confestive, in his, quæ alienius sunt prævidendi	2. 79
Tantum maioris efficacia, quam expressum, effe- ne vis	1. 61
Tactus dicitur, bonam fore causam, non credi- tur	2. 278
Talibus etiam plerumque quod est cum adiciat ne scilicet	2. 4. 6
Talia sunt talia, quoniam prædicta eorum, ca- ca	1. 18
Talimodoque, talibus, esse esse probabit scilicet	2. 4. 29
Talimodoque, talibus, esse esse probabit scilicet	2. 148
Talibus, talibus, qui sunt talia, co- tulit	2. 19
Taxatorem idem idem, de iure	2. 19

I N D E X.

Testamentum presumitur in scriptis. & non nuncupatum, cui adhibita sunt, testium subscriptiones, & signa 12.109

Testamenti inter liberos, qua ratione immutari sit, & solemnitatibus reliquorum testamentorum 12.111

Testamentum in illud, favore dignum non est, in quo liberi, multis legatis, & fideicommissis, adnuantur 12.112

Testamentum confectum inter liberos, ratione extraneorum, nihil valet, sed extraneis, in eo relictum, accrescit liberis, heredibus institutis 12.113

Etiam si quique testes, huius testamenti scriptio, fuissent adhibiti 12.114

in Testamento ruri condito, quando quinque testes, non sufficiant 12.129

Testamentum, ut ruri conditum, recte dicatur, qua requirantur, etiam secundum Constitutiones Imperij 12.130. & 131

Testamentum, ut cen ruri conditum, stabile permaneat, sufficit allegare, plures testes, reperi non potuisse 12.133. & quomodo id intelligendum ibid. n.134.

in Testamento inter liberos, tot solemnitates, ut in alijs testamentis, non requiruntur, propterea, quod yscribuntur heredes, qui alijs ab intestato, successuri essent 12.136

Testamenti confectio, non minus arduum quid est, ac directio matrimonij 12.146

Testamentum in Marchia Brandenburgica confectum esse, absq; eo, quod testes viderint testatorem, novum, & mandatum plane est 12.149

Testamentum non relictum, coram testatore, & testibus, non valet, neq; ut codicillus, neq; ut fideicommissum 12.153

Testamentum ob defectum relictionis, coram testatore, & testibus, non valet, etiam in vim donationis causa mortis 12.162

Testamentum non relictum, testatori, & testibus congregatis, non habet vim fideicommissi 12.163

contra Testamentum pronunciat, si nullitas, & iniusticia eius, conspicua fuerint 12.170

pro Testamento non pronunciat, quod solemnitatibus, a lege requisitis, defuit 12.171

Testamentum non labefactum ob id, quod fuerit conscriptum, etiam in azone esset testator: dammodo adhuc, articulati loqui, potuerit 12.174

Testamentum ab initio nullum est, quod conscribitur ab eo, qui mente integra, amplius non vitatur 12.175. etiam si esset testamentum ad pias causas 12.179. vel testamentum inter liberos 12.180

Testamentum eius, qua maritum instituit, matrem autem praterit, cum testamentum ab infano factum, nullum est 12.192

Testamentum non renovatur per actum inter vivos, si illi actui, non adhibetur, debitus testium numerus 12.219

Testamento nuncupatio non nocet, cancellatas, vel incisas, tabulas eius reperi 12.226

Testamenti inciso, quare facta esse presumatur 12.227. & legatarius non nocet ibid.

Testamenti inciso plerumque ad institutiones tantum, & non ad legato, pertinet 12.228

Testamenti inciso, qua, a quo facta sit nescitur, non evocat testamentum, donec incisionem, ab ipso testatore, idem, fuerit comprobatum 12.229

Testamenti inciso, etiam nuncupatio testimonio nocet 12.237

Testamenti inter liberos renovatio, unico teste, sed & quibuslibet indicis, recte probatur 12.238

Testamentum nuncupatum, quando renovetur incisione, aut cancellatione 12.263

Testamentum nunquam in dubio censetur revocatum, propterea, quod testator heredes indignos indicari: unde regulariter, ob revocationem testamenti factam, fito quoque, locus non est, sed res, ad causam intestati, redigitur 12.264

Testamentum, toties condere licet, quoties libitum fuerit, si semel consensu generalis, ad testamentum condendum datus fuerit 12.265

Testamentum potius ut valeat, assensum liberorum non requirit 34.5

Testamenti factio, omnibus libera esse debet. post hac enim aliud, velle non possunt 34.6

Testamentum patris, non aliter obtinere, quam si in eo, liberi aequaliter, heredes scripti fuerint, sunt qui velint 34.9. At contrarium receptum est n. 11

Testamentum patris ratione voluntatis imperfectum, non valet, nec ut codicillus, nec ut donatio causa mortis, nec ut fideicommissum, nec ut divisio inter vivos, tanto minus, ut testamentum inter liberos 34.22

Testamentum, quando ratione voluntatis, perfectum censetur 34.24

Testamentum ratione voluntatis, esse perfectum, quod ascriptam habet clausulam: alium, in hoc, vel illo loco, &c. 34.25

Testamenti pars una, ex altera declaratur, & quantum id verum sit 34.62. & 69

Testamentum imperfectum, ratione solemnitatis, pondus aliquod, ad extraneos, quod attinet, non habet 34.66. Fallit vt n. 72

Testamenti originale, deferri debet, ad iudicem competentem 42.1

Testamentum publicari debet, convocatis testibus omnibus, qui testamenti conscriptioni interfuerant: & alijs omnibus, quorum interest 42.2. & 3

Testamentum publicatum, redigitur in publicam formam, & tabulis testamenti in publicam formam ita redactis, perpetua deinde adhibetur fides 42.6

Testamentum in bodi, tricesimo demum die, post mortem testatoris, aperiri solet, moribus a ratione, & etiam nostratum in Marchia Brandenburgensi 42.15. & 16

Testamentum inter liberos, publicatione non indiget 42.17

Testamentum totum vitatur, ob omniam relictionem tabularum testamentariorum, eo casu, quando notarius iussus erat, testamentum non scribere 42.18. Et hoc casu, ne iure codicillorum quidem, valet ibid.

Testamentum inter vivos, non est 11

12. 19

Testamentum contra imperium, nullum est 12. 20

Testamentum inter vivos, et inter vivos, non valet 12. 21

Testamentum patrie, non facit rebellionem, nullum est, si patre, in potestate sit, eo, liberi, heredes scripti fuerint 12. 22

Testamentum, si, in his, anorum tantum 12. 23

Testamentum, si, ex alterius, arbitrio, dependere non potest, etiam si voluisset id, testator 12. 24

Testator testamentum, alieno annulo, obligare non potest 12. 25

Testatorum preceptum, de rebus hereditariis, nunquam dividendis, non valet 12. 26

Testator, aut ipse suapte sponte, aut Notarius, de hereditibus instituendis, cum intercedente, coram septem testibus, heredes nominabit: aut iustitiam testamentum confiteretur 12. 27

Testator presumitur, sana mentis fuisse 12. 28

Testatorem sane mentis non fuisse, dicenti, incum- bus probatio 12. 29

Testator ex eo, presumitur fuisse sane mentis, quod venientes ab intestato, heredes scripserat 12. 30

Testatoris amentia, testis arguitur ex dispositionis qualitate 12. 31

Testator non presumitur, quandiu mentis compos- itus, existans, libere propriis praeulisse 12. 32

Testatoris amentia, ex eo efficacissime probatur, quod tam amplius nullius, liberorum amor tan- git 12. 33

Testatoris amentia, probatur ex eo, quod sepius va- cillat, mentem, an unoquoque mutat 12. 34

Testatorem, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 35

Testator presumitur, rare, vires patrimonii sui, 12. 36

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 37

Testator presumitur, rare, vires patrimonii sui, 12. 38

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 39

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 40

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 41

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 42

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 43

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 44

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 45

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 46

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 47

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 48

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 49

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 50

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 51

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 52

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 53

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 54

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 55

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 56

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 57

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 58

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 59

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 60

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 61

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 62

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 63

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 64

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 65

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 66

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 67

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 68

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 69

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 70

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 71

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 72

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 73

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 74

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 75

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 76

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 77

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 78

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 79

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 80

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 81

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 82

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 83

Testator, si, amentem in eo, mente inter- mittebat, non valet, si, in conspectu, oculis non fuisse, probatur ex eo, quod eius memoria defecit 12. 84

[illegible]

Venditor, frustra, si in alio officio propria fuerat, vel rem retinere, non debet 49.96
Venditori non licet resiliare, a contractu semel perfecto, quamvisnam offerret precium prius duplicatum 49.157
Venditor si vincat, dum agit, ex l. 2. C. de res. ad. v. ad. tenetur restituere meliorationes omnes, & quicquid aliud, impensum est 49.159
Vendi vel emere, illud non potest, quod promiscuale, nunquam exit 50.43
Venditoris, ab duplici precii obligationem, emptionem rescindi petente, improba est petitio 50.102
Vendidisse quidem, ex necessitate casistica, quando res esse dicitur 50.161
Venditio, tunc demum, semel perfecta dicitur, si idem consensu tempore conventionis, tempore numerationis pretii, & tempore traditionis rei, affuerit 50.4.47
Venditori non nocet, non indicasse vicinam, si emptor non insisterit, ut id faceret 46.38
Venditore securo, quilibet libentius carius emeret, quam ab eo, qui non securus est, precio viliori 50.527
Venditor etiam eo caso cum illi nulla permittitur optio, ut vel bona communia vendat, vel emat: non admittitur tamen etiam, precium duplici obtuleris, si rem, a possessore suo, auocare voluerit 50.563
Verbum cadat, est obligum 1.94
Verbum Gallienus obligum ibid.
Verbum resiliat, est obligum, & nota fideicommissi 1.97
Verba sunt astringenda ad ea, quibus conveniunt, & adaptari possunt 1.149
Verba sterilia manere, & nihil operari satius est, quam ut quicquam, praeter inrem operentur 1.149
Verba: Gallienus und sinden: respondent verbo Latino transmitti u. i. item inferunt primationem ibid.
Verba omnia, per prius, & non per posterius intelligenda 2.3
Verba generalia, generaliter intelligenda 2.8
Verba ambigua, contra proferentem interpretanda est: in dubio tantum locum habet 2.157
Verborum ambiguarum interpretatio, contra proferentem non fit, quoties aliqua adest, id volens verum intendere 2.158
Verba, quae quoniam nomine alterius conscripserunt, in praesentem prauidicium, interpretari non debemus 2.159
Verbum intelligitur, nota finis est 2.239
Verba sunt non in partem animi 2.291
Verba cum non occurrunt 4.46
Verba, in nulla vagum dispositione, superflua esse debent 5.11
Verba generalia, potius restringenda, imo pro superfluis & non habenda: quam ut quia nihil in unum statuit 1.13
Verba vel scriptura, contra proferentem, vel scri-

benem, in duobus interpretanda sunt: si autem contra stipulantem 5.9. & contra omnem, qui ex eodem modo ambigua dispositio, quicquam capere aquirere 5.10
Verba, ubi sunt expressa voluntatis quae excluditur 5.6.14.3
Verba vel scriptura ambigua, contra proferentem vel scribentem, interpretanda 7.23
Verbum quicquam, ex quo alius numeri 8.20
Verbum sapienter exprimitur, quod alius dispositioni tum incitat 8.92. & 2.17
Verba, pro sua parte persolventem: in l. 3. i. iudicetores, C. de pact. verba partis, & non imperatoris, sunt 8.207
Verba: si pro mea persona: & verba solio pro mea rata, sunt ad quatuordecim 8.213
Verba, obligamus nos in solidum, toties occisa, & superflua remanent: quoties eo modo exprimitur, quo alias iam iterant 8.219
Verba: obligamus nos in solidum, nihil operantur, nisi praeterea, ex sola Dini Hadrian, remanentio expressa, affuerit 8.226
Verba: contraxerant, gesserant &c. ad ius testandi non pertinent 10.122
Verbum oportet, est necessitas praecise 12.16
Verbum non sufficit, ubi salio opus est 14.27
Verbum inchoare: quod denotet 14.31
Verba conventionum, ante omnia consideranda 14.40
Verba conventionum, ubi sunt clara, ibi ad interpretationes & consuetudines confugiendum non est 14.41
Verba cui non conveniunt, dissoluto quoque conventioni non possit 14.42
Verbum praeterit temporis, aliis perfectiorum denotat 14.48
Verba aliam habent significationem in lingua latinis, aliam item, in lingua vernacula 14.44
Verbum si habet suam correlationem, dissolvetur 14.49
Verba finiri temporis, non sunt lata, sed finiri sententia 18.3
Verba, quammò tota posse, superflua non esse, satius est, quam ut quicquam ex parte reficiant, quod materia subiicitur rei, de qua agitur, contrarium est 40.43
Verbum, aut syllaba non in omnibus omnino dispositionibus, superflua debet. Quod & in contraria emptionis & donationis, verum est 46.31 & 32
Verba ubi clara sunt, de se ad ius, ratum non sunt 47
Verbo Verberung & Verberung, verum est, alio, in ista iura 47.1
Verba in contrariis, in praesentem 47.1
Verbum in solido, & in maiori imperio 47.1
Verbum in solido, & in maiori imperio 47.1
Verbum in solido, & in maiori imperio 47.1
Verba ubi clara sunt, de se ad ius, ratum non sunt 47.1
Verba in medio praesentiar 47.1

INDEX.

Verba id dicere nunquam possunt, quod non significant	30.10	Verba generalia, non perscrutantur, ad ea quae, quae rationem diversam habent	20.374
de Verbis clara, & perspicuis, superflua esse, omnia disputatio	30.9	Verisimile quod non est, figuratus imago est	2.16,
Verbis alium obtrudere sensum, quàm cum, quem sonant, in auribus rectè intelligentium, viris bene in iure versatis, grante admodum est	30.11	p.29. 30.317	
Verbis standum, nec nodus, in serpo quaerendus	30.12	Verisimile non est, mentionem omnium, quae controuersa erant, scilicet non esse, tempore transactiois	14.18
Ubi verborum sensus, clarus est, ibi interpretatio, ad cauillationem tantum accedit	30.13	Verisimile, per magis verisimile, tollitur	31.322
Verba sapius repetita, praesemel tantum distia, vel scriptis, intentionem agentium finalem, atque enitiam, ostendunt, atque adaperiunt	30.18	Veritas, à pluribus prudentibus quaesita, facilius inuenitur	1.2
Verba obscura, atque ambigua praecedentia, recipimus interpretationem, ex clarioribus sequentibus	30.19	Veritas est perfectissima, quae ab amplioribus hominibus, reuelatur	2.4
Verbum vnicum praesertim, sapius praeter intentionem proficitur	30.20	Veritati omnia cedunt	1.9
Verba semper potius natura contrahunt, quàm de diuerso, inferunt	30.21	Veritas, amoris, & tenementis, quam praeceptoribus debemus, non est perspicua	2.10
Verborum multiplicatio non necessaria, rerum substantiam non mutat	30.22	à Veritate aliena, diu congere nequeunt	10.1
Verbum ambigens positum, ex alia parte scriptura, ubi ambigens non stat, declaratur	30.23	Veritatem, à pluribus prudentibus quaesitam, repectam non esse, feruenteque	10.2
Verba, propriè alium qui geritur, non convenientia, iuncta cum verbis, alium propriè congruentibus, amittunt significationem suam, & naturam verborum proprièrum assumunt	30.24	Veritati semper, locus esse debet	10.18
Verba uno contextu posita, ita interpretanda sunt, ut hoc de uno, illud verò, de alio actu, explicentur	30.25	Veritas temporis sua est	10.19
Verba non peritorum in iure, secundum quodque iuris subtilitates, accipienda non sunt	30.26	Veritas omnis constet, in ore duorum, vel trium	22.49
Verbum transgredi, & tendendi, vniqus promiscue, & aliud pro alio usurpat	30.27	Veritas praesumptionem cessare, efficit	30.21
Verba, dubiam significationem habentia, pro innitente in eis, maxime, si quid acquirere sibi volueris, interpretanda non sunt	30.30	Veritas ita praesumitur sibi habere, pro vi communiter fieri, assest	49.146
Verba superflua plant esse, tolerabilius semper est, quàm vi contra asserum alius explacentur, cum ei accommodari nequeunt	30.31	Vesperi preciosiores, & ornamenta muliebria, quando mulieribus viduis, per maritorum beatitudinem, non aufferantur	34.83
Verbo Vergleichung in Latino idiome, equipolles transactionis verbum	30.39	Vetustas erroris, erroris patrocinium non parit	10.127
Verba aliter accipi, quàm de materia, ad quam partes se preparauerant, iuris principis aduersum est	30.51	Via hac cuique patet, quam ipse elegit	1.118
Verbum cedendi, & concedendi, pertinet quandoque, ad contrarium inuicem	30.76	Viam eam, nemo credatur eligere, per quam, quae rule, emertantur	2.301
Verbum cedendi, & concedendi, generalius tendendi verbo, non est	30.76	Via, quam electi, haec vbi pateat	49.131
Verbum tendendi, praedicatur de omnibus contrariis commutatis. Etiam in eis, qua restrictius interpretari solemus, veluti sunt statuta	30.77. & 78	Vicissima hereditas, si iuribus, amplius non distinetur	41.12
Verba: Vertrag / Vergleichung / Abhandlung / sunt verba specia, quae aliud nihil, quàm transactionem indicant	30.81	de Vno commodo, non multum laborandum, sepius enim, eundem nobis eripiunt mors, aliaque causa inuoluptes	46.56
Verba generalia legis, ita ast ingi oportet, ut habiles tantum, in se includat	30.371	Vicino fundo, facilius longè caremus, quàm vi eum nobis, cariori pretio acquiramus	30.429
		Vilius dum ageret, Publiciana actione, potest nihilominus post deinde, actione rei vindicationis experiri, & è diuerso	2.490
		Vilius, villori, in expensas, condemnandae	6.12
		nisi iustam, litigandi causam habuerit	6.39
		Vidua aemuli de dotali redditibus, rationes reddere, obstruenda est. Vnde iamentarium quoque conscribere, non tenetur	47.12
		Vigilantibus iura scripta sunt	2.464
		Vigilare auius est aliud, quam debitum suum, tempore opportuno, & dum salus adus fuerint omnia, petere, atque adeo exigere	24.135
		Vigilantibus iura scripta sunt	47.135
		Vilus, & artem mechanicam exercens, ad instar testis idonei, & omni exceptione maioris, censeri nequit	12.77
		Villibus annumerantur etiam, qui homines taderet, inq; balneis mundare assunt	12.78
		Villa quid	27.161
		Vueto,	

I N D E X.

Vim, si innocentem te, multo magis vincto te 32.
112

Vinctula duo, vno fortiora sunt 13.89

Vindictarum iudicium quod, apud veteres 23.1

Violentia, in causis solum probanda est, si fructuum
restitutionem piam, consequi voluerimus 16.
27

Violentia probatur per testes 16.28

Violentia probatur per instrumenta 16.29

Viperæ sapient, necat tantum 1.7

Vir, & Uxor, possunt videri carum, sua testamenta
inferbere 1.19

Vir, & Uxor vna caro 2.262

Vir, & Uxor, vnum & idem 2.263

Vir bonus, quilibet præsumitur, & quod nolit,
contrabens conficere 30.16

Vita bonius, non creditur sese extendere, vitæ au-
tem centum 40.11

Vitium omne animi, tantò conspectius est, quantò
gravior est illi, qui committitur 3.9

Vitium patitur, plus semper nocet, quàm oculum
38.12

Vitæ duo, vno plus nocent 30.204

Virginitas non impetrata venia, in ius vocari potest
42.17

Vitima derogant prioribus 2.74. & 166.10.142.
46.98

Vitiositas siue preces falsa, puniri debent, vt
mendaciam 28.17

Vitiositas semper, dolum conuictam habet 28.
18

Vniuersitas aggruari non debet, ob fallum pri-
uati alicuius 30.2

Vniuersitas, ad onera singulorum ferenda, obstri-
cta non est 30.3

Vniuersitati, quod debetur, non debetur singulis,
nec e contra 30.5

Vniuersitas, restituit priuato, litis expensas, qui
non temerario ausu, sed ex causa probabili, ad
vilitatem publicam egit 30.51

Vniuersitas congregata, scietas præfectum suum, si-
ne mandato excedere, & non contradicens, con-
sentire videtur, & obligatur 30.32

Vniuersitati tribuitur actus, tractum successuum
habens, etiam per singulos, ex vniuersitate ge-
niti, si illi actus, sese non opposuerit Vniuersitas
30.19. Etiam in criminalibus ibid. v.24

Vniuersitas, iocens, & patiens, publico nomine ali-
quit, atq; censetur mandasse, vt id fieri, etiam
si de expresso mandato, non conficiat: quando a-
lius talis, tractum temporis successuum habet:
& Vniuersitatis favore, conuenit, agit
item, per officium publicum 30.23

Vniuersitas, solvens expensas, litis ratione factas,
censetur approbare, & rata habere omnia, qua
liber a iudice sunt, nec agens, in Syndicum,
nisi iuratum fuerit 30.26

Vniuersitas, tam in ex facili priuati, non obliga-
tur, quando illud ratum non habet 30.20

Vniuersitas, tenetur, si aliqui ex civibus eius, ar-
tem autem inuenerint, atq; occupa-
nt, præ-

damq; inde abegissent, priuato confilio ducti: si
Vniuersitas post deinde prædam receperit, aut
argi occupata, præsidium imponit 30.21

Vniuersitas, siue Ecclesia, alia habenda est ratio
alia item, singularium personarum, eius Vni-
uersitatis, aut singulorum clericorum, eius Ec-
clesie 30.381

Vnum, ex pluribus impedimentis, reliquum ad ius
esse, satis est 1.122

Vnum ex pluribus requisitis adesse, non sufficit 1.
123.40.43

Vnum adesse non sufficit, quoties plura requirun-
tur 46.9.47.40

Vnus Vir, nullus Vir 4.79.20.36.90.112

Vnum, vndeq; eo, quo ligatum est genere, dissolui-
tur 12.239.46.21

Vnumquodque, propter quod tale est, illud mihi
magis tale erit 41.58.50.268

Vni, duo præponderant 30.309

Vocabulorum potestas ex usu loquendi fiat atque
cadit 32.30

Voluntas probatur, etiam ex actibus imperfectis
2.170

Voluntas disponentiam, principem ubique locum,
obtinere 2.200

Voluntas magis declaratur facto, quàm verbis,
8.40

Voluntatem vltimam, ob liberorum favorem mu-
tata, quando censetur 12.250

Voluntatis vltima mutatio, potius esse dici nequit,
quando mutationem hanc, testator ipse, vitra
facit 12.251

Voluntatis vltima mutatio, quare dicatur potius
14.252

Voluntas vltima omnia, aut testamentum, aut co-
dicillus, aut donatio causa mortis, aut fideicom-
missum est 12.307

Voluntas vltima, etiam quo ad fenda valet, si tan-
tùm inclinat in sese fendi reditus atque pultus
13.5

Voluntatis declaratio, per factum potius ea est,
qua tantum verbis, fidebit 21.120.27.12.

Voluntas testatoria legitima, dominatur reliquiis
omnibus: Etiam si hoc tacita fuerit, dummodo
colligatur, ex coniectura necessitate, aut vultu
probabilibus 30.85

Voluntas testatoria, qua vxor, sua reliquit mun-
dum mulierum, omne ornamentum, & que-
quid ei vultu dedisset, donasset, aut eius causa
comparasset, &c legitima est 34.16

Voluntas coacta, est voluntas 38.43. Decla-
ratur a.46

Voluntatem nostram, non minus, factis, quàm ver-
bis declaramus 46.52

Voluntatis quasi, non admittenda, vbi verbo-
rum adeo perspicuitas 46.57

Voluntatem naturalem, ab herede decipi, vt
humanum est 46.47

Voluntatem testatoriam, inusitatum, si non
est, qua voluntati eius commissa sunt, non
100

I N D E X.

tem in vi, in quibus lex, necessitatem imponit 42. 18

Voluntas, & consensus, morte finiuntur 42. 112

Boethalientidem est, quod referre 32. 24

Vox filii, vox patris, & de iurisd 2. 120

Vox filii, tunc censetur vox patris, cum filius in potestate paterna, adhuc consiliet 2. 247

Vox vincti, vox vinctus 18. 86

Vsura, in bona fidei iudiciis, tam directis, quam contrariis, veniunt ob moram 30. 71. & 72

Vsura veniunt ob moram, etiam in contraria negotiorum gestorum actione 30. 73

Vsura semissa, in marchia Brandenburgica, licita 40. 5

Usufructus aliud est, aliud est proprietas 12. 2

Usufructus, in feudis inutiliter constituitur, & ratione domini feudis, & ratione succedentium in feudo 13. 26

Usufructus alicui, ex bonis Ecclesiasticis, quorum possessio, per Patrem Religiosum, Principibus secularibus est confirmata, in praeiudicium successorum, constitui nequit 13. 39

Usufructuarium tenetur ad minimum bonorum annotationem conficere, etiam si ei, descriptio inueniatur, remissa esset, per talem, qui in id, per alium Principis concessionem, impetrasset 42. 39

in Vti possidetis interdictis, reus, ut obtineat probare necesse habet, quod actor seruauit, quam sibi asserit, videlicet, vel precario sit vti 14. 179

Vtile, quod se praestaturam, Vasallus domino iurat, quod in re consistat 45. 69

ad Vtilitatem inuentum, nocere non debet 41. 72

Vulnerato aliquo, vulneratus populus, loci illius, iniuria afficitur 22. 10

Vulneratus vulnerato, ad quid tenetur 22. 11.

& 12

Vulneratus, habet actionem iniuriarum, & ad quid ea competat 22. 13

Vulnus inflicium, etiam in faciem, ab ignobilibus nobili, ultra aureos trecentos, non aestimatum 22. 34

Vulnus, ut diffiniatur 22. 42

Vulnus omne, quo fures hominis laeditur, atrox iniuria dicitur 22. 52

Vulnus in capite, atrox iniuria relictissimè censetur 22. 53

Vulnus capitis, negligendum non est, etiam si minimum foret 22. 54

de Vulneris qualitate, & an morborum causa hoc fuerit, testes, qui Medici, vel Chyrurgi non sunt, relictè deponere non possunt 22. 66

Vulneratus aliquem, qui dum vulneratur, ad terram cadit, & crux frangit, ex qua crucis fratione, & non ex vulnere, moriuntur: tenetur non solum de homicidio, verum etiam ad damna & interesse 22. 68

Vulneratus, tenetur de homicidio, si vulneratur, non ob vulnus inflicium, sed ob febrem, qua vulnus sequebatur, dicimus iurum obicere 22. 69

Vulneratus tenetur vulnerato, ad damna & inter-

esse, etiam si febris, vel hemiplexus, vulnus statim non fuerit inflicium, sed vulneratus, relictè se adhuc per dies aliquot habuerit 22. 71

Vulnus etiam in dubio, mortis causa existit censetur 22. 73. maxime, si id, in parte Transpalatini, veluti in capite, inflicium fuerit 22. 74

Vulnus semper existeret creditur, causa reliquorum accidentium, veluti febrium, & aliarum infirmitatum, vulnerati 22. 76

contra Vulnerantem, omnes iuris stant praesumptiones 22. 77

Vulnerato imputandum est, si tardiusculè Chyrurgum adhibuerit 22. 123

Vulnerato imputatur, si accersit Chyrurgum, Chyrurgum imperitum, & propterea non indicatur, ex vulnere, per se deinde in morbum incidisse, aut in vitiis de se fecerit periculis 22. 124

Vulneratus, qui secundum diatam, non vitiis, incidens in morbum, vel in ipsam mortem, censetur perisse, culpa propria, & non alterius 22. 125

Vulnerans excusatur, si vulneratus vinum immodicè hauserit, & inde in febrem tandem incidit 22. 127

Vulnus non creditur mortis causa fuisse, tametsi minus morbi, si vulneratus, triduo post, domo exire videretur 22. 128. etiam si baulo fuisset imixtus 22. 129

Vulnerato, quando certa annus quantitas, alimentorum nomine, assignanda sit 22. 131

Vulneranti, in dubio fauendum 22. 133

Vulnusculum, vulneris appellatione, non venit 22. 135

Vulnusculum in se delictum non continet 22. 137

ob Vulnusculum nemo tenetur de morbo, qui postea vulnere, cum una, & laetis, & minor, dicitur, oritur, 22. 138

Vulnerantem tenet de morbo, qui vulnere peribat, de quo tunc, redud. minus damnis, & expensis, quatenus verum 22. 139

Vulnus mortis, febris, aut alterius mali causa existit, tandem creditur, quantum in legibus, & culpa vulnerati non prouatur 22. 142. Similiter

contra Vulnerantem, semper, & ubique praesumit, quatenus verum 22. 143

Vulnus ex tate, semper satius est, quam post illatum, remedium quaerere 22. 149

Vulpes senex, laqueo non facillè capiatur 18. 68

Vxor, relicta usufructuaria, sub conditione viduitatis, tenetur iurare, se ad secundas nuptias, non transmutaturam: item tenetur satisficere, bona restitutum iri, conditione deficiente 1. 77

Vxor, de dote sua, toties relictè non statuit, quoties dote constitutioni adiectum est, fideicommissum 18. 59

Vxor sepius, potius ob maritis mortem gaudet, quam quod illam luceat 2. 244

Vxoribus haud raro, mortuorum hereditates, in Alios non obveniunt 2. 265

INDEX.

Uxor potest habere ratam, *quod* inen marito
filiam: quo casu, *idueni*, vltimus, molestiam
vltam, exhibere nequit 3. 155
Uxor, non cogitur redire ad maritum, cuius inge-
nium malam, & mores corruptissimos, perisse-
rit, iam habet 12. 26
Uxor se concedere marito, non tenetur, etiam da-
ta fideiussuribus, si sanctia eius, vltra modum
sit 12. 30
Uxor semel, mariti sanctia interenta, non resusci-
tatur, etiam si milles, darentur fideiussores
12. 31
Uxor repetit dotem, & reliqua bona parapherna-
lia, marito ad inopiam vergente 12. 68
Uxor rectè petit separationem thori, ob viri san-
ctiam, si ille, de magna aliqua donorum parte,
inter eos exoriat, & huc viri sanctia, vt
plurimè solet, extingenda sit 12. 67
Uxor, non perdit dotem, aut reliqua bona, nisi
conuicta, de adulterio fuerit 12. 71
Uxor, à marito, ob sanctiam eius, iure diuertit
26. 1
Uxor à marito, ob sanctiam aufugiens, redire ad
eum, nisi praestita cautione, non tenetur 26. 2
Uxor, qua culpa mariti, seiuictam ab eo habita-
bat, non propterea perdit portionem sibi, ex bo-
nis mariti, eo mortuo, debitam 26. 9
Uxor, vt est domina rerum dotalium, ita domina
quoque censetur esse eorum, qua maritus, ma-
trimonio conistente, fuerat adeptus 26. 6
Uxor ratione acquisitorum conistente matrimonio,
cathens censetur domina, vt tamen interim do-
minium eius, quo ad bona materna, nec noua quo
ad tacitam hypothecam, quam in bonis parentis
habent liberi, nil nocet 26. 12
Uxor etiam in re, pecunia dotali emta, idem pri-
uilegium, quod in ipsa dote, habet 26. 20. Fal-
lus, quantum ad liberos, prioris matrimonij,
ibid. n. 21

Uxor, in bonis mariti, habet optionem, qua potest
eligere, quid velis sibi retinere, pro dote 26.
29. Declaratur n. 24. & 25
Uxor prima, consequenterque, liberi matrimonij
primi, nullomodo habebunt optionem, qua
possunt eligere, quid sibi velint, pro dote, vel bo-
nis materna assignari, quàm vxor, posteritatem
matrimonij 26. 26
Uxor potest agere, aduersus mariti heredes, pro-
pterea, quod maritus quicquam ex communi
pecunia emerat, & vxor iudè pauperior, ma-
ritus verò, heredesque eius, locupletores, effecti
sunt 44. 17
Uxor, qua emit pecunia viri, sunt mariti, & non
vxoris 44. 32
Uxori satis est, rei immobili incumbere, quàm
pecunia 44. 32
Uxor etiam heres insituta, hereditatem tamen per
id, quod in domo defuncti habitabat, nunquam
adiisse, censetur 47. 20
Uxor praefertur, in Marchia Brandenburgensi, o-
mnibus mariti creditoribus, etiam anteriorem
expressam habentibus 47. 119. Idem est, in
terris Saxoniciis ibid. n. 120
Uxorem usufructuariam, cui ne inventarium face-
ret, testator concesserat, Index ad id applican-
dum, ex causa compellit 41. 44
Uxor non potest testari per maritum, vel contra
41. 110.

VV.

Vvesenbecij Lams

21. 36.

Z.

Zatij Lams

32. 30

Zeschlossene Betze/ quid

14. 9.

FINIS.

Lipsiæ,
SVMTIBVS HENNINGI GROSII
BIBLIOPOLÆ.

Excudebat Michaël Lantzenberger.

1

1